

Fuar Notları

İlk göz ağrım Vatan'ın hafta sonu eklerinden bugün size merhaba demek istedim. Konu gençler olunca bizim 'hafta sonu eklerinin' biraz daha işlevsel olduğunu düşündüm... Eski yayın yönetmenim Güney Öztürk sağ olsun, beni kırmadı.

Kitap Fuarı'nda ON8 standının önünde genç bir üniversite öğrencisi olan Erdi İnci'yle tanıştım. ON8 deyince, bilmiyorum ne kadar haberiniz var. Bir yıl önce **Günişiği Kitaplığı'nın** çabalarıyla 18 yaş ve üniversite öğrencilerine yönelik ON8 diye bir yayınevi kuruldu. Bu yayınevi çok esaslı yabancı metinlerden sonra 'yerli üretime' geçti. Dersim olaylarını bir gencin gözünden tartıştığım Saklambaç adlı romanım da ON8 tarafından basıldı.

ON8'in önünde laflarken Erdi'nin Saklambaç'ı okuduğunu, dahası kitapla ilgili bir yazı yazdığını öğrendim.

Bugün sizlerle, bir Ekonomi öğrencisi olan Erdi İnci'nin Saklambaç'la ilgili bu yazısının bir bölümünü paylaşmak istiyorum:

"Üniversite birinci sınıfta verilen Politikaya Giriş dersinde, hocamızın Dersim üzerine izlettiği bir belgeselde, yanlış hatırlamıyorsam, o dönemi yaşamış bir amca, çatışmalardan kaçarken yol kenarında gördüğü, üst üste yığılıp dağ yapılmış cesetlerden ve o cesetlerin üzerine kazıkla çakılıp yerleştirilen kızıl saçlı güzel bir çocuktan söz edip, kendi dilinde 'Bunu gâvur bile yapmaz bize, gâvur bile yapmaz!' diye haykırıyordu. O güne kadar Dersim'de yaşananlardan bihaber olan bizler ki 19 yaşında insanlardık kanımız donarak izlemiştik belgeseli.

Sağlıklı olmadığını düşündükleri için ebeveynleri tarafından kola bile içirilmeyerek büyütülen bizler, bu belgeseli sindiremedik haliyle. O yüzden de unutmaya, olmamış gibi davranmaya devam etmeye çalıştık. Çünkü Tunceli'ydi o topraklar bizim için. Nereden bilebilirdik ki, o ismin, Dersim'de yaşayan halka yapılmış Tunç El Operasyonu'ndan çıkageldiğini? Birileri o zamanlar devletin demir yumruğunu indirmek istemişti halkın üzerine. Bilememiştik.

Aslında Almanlar yenildiği için biz de I. Dünya Savaşı'nda yenilmiş sayıldık temalı ilk ve orta öğretim tarih derslerinin anlatımlarında yer almayan 1934 Yahudi olayları, 5-6 Eylül olayları, Dersim meselesi... unutulmuştu, galiba. Biz de nereden bilelim de hatırlatalım bunları tarih anlatıcılarına? "

AH ŞU RESMİ TARİH!

Erdi'ye katılıyorum. Resmi tarih anlatıcılarına olup bitenleri gençler anlatamazdı. Belki edebiyatın da buna gücü yoktu. Ancak tam da bu noktada, edebiyat, öğretmenler ve gençler buluşabilirdi! Bu konuda ise kilitlenecek hedef belliydi:

Gerçekler. Resmi tarihin yalanladığı, müfredatların ertelediği, kimi öğretmenlerin yok saydığı gerçekler... Düş kurabilmek için bizlere temel oluşturacak şu gerçekler!

Erdi İnci'ye göre bir diğer yanda 'bu resmi gerçeği' sürekli üretenler vardı. Onlar kim miydi?

"Ama bir Tozkoparan var ki, Netekimcigillerden. Kahramanlarımız Sami dede ve torunu Funda'nın yaşadığı gerçeğin tam tersi. Dede ve torununun yalnızlığına karşı çok, kalabalık ve insanın üzerine çullanan gelen büyük, homojen bir yalan yığını. Funda, dünün söylenmeyen acıları ve günümüzün kendini kaybetmiş medyası arasında gidip geledursun, ben şunları düşünürken buldum kendimi: Unutup devam etmek kolaydır. Kolaydı da. Sami Dede'mizin Funda'ya / bize söylediği gibi: 'Yalan, bu dünyada gerçeğin kendisinden daha hükümlüdür.' O halde, gerçeklerin yarattığı yükün üstesinden gelmek dileğiyle."

Bu yükün üstesinden gelmek için gerçeği keşfetmek durumundayız. Neden mi? Elbette düşlerimize kavuşabilmek için! Bunun içinse biz edebiyatçılara, yayıncılara ve öğretmenlere çok iş düşüyor.

